

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ
Fidesz - Magyar Polgári Szövetség
Képviselőcsoportja

Országgyűlés Hivatala

rományszám: *L/14398.*

Érkezett: 2005 FEBR 14.

Írásbeli kérdés

*Dr. Szili Katalin
az Országgyűlés Elnöke részére*

Helyben

Tisztelt Elnök Asszony!

"Otthontalanná tett csepeliek, avagy megvédi-e az esélyegyenlőségi miniszter a csepeli Gerincút építésének áldozatait?" címmel a Házsabály 91. §-a alapján kérdést kívánok benyújtani Göncz Kinga Ifjúsági, Családügyi, Szociális és Esélyegyenlőségi Miniszter Asszonyhoz. A kérdésre a választ írásban kérem.

Tisztelt Miniszter Asszony!

A történet még 11 évvel ezelőtt kezdődött, amikor Demszky Gábor főpolgármester ígéretet tett arra, hogy 1996-ig megépíti a Csepelt elkerülő Gerincutat. Peresze mindebből a mai napig egy cm sem épült! A nyomvonalon lakók így bő egy évtizede élnek létbizonytalanságban. Ez idő alatt ugyanis lehetetlen volt elköltözni, lakást felújítani, bővíteni, hiszen mindenki tudta, hogy házaik helyén út fog épülni, sőt a csepeli önkormányzat semmilyen engedélyt nem adott ingatlanjaik korszerűsítésére, szépítésére. A Petőfi, Magyar és Csögyár utcaiak mégis tisztességes körülményeket teremtettek családjainknak: takaros porták, gondozott kertek, tisztán tartott utcák jellemezték a környéket.

Aztán tavaly- a Gerincút egy részének megépítésére való hivatkozással - egyezett meg Demszky Gábor és Tóth Mihály csepeli polgármester a kisajátításokról. Ekkor kezdődött el a telkek, házak, lakások felmérése, ekkor vált pokollá az érintett családok élete. Példátlan az a lelkiismeretlenség, ahogy a kirendelt önkormányzati „szakértők” elkészítették pontatlan és felületes értékbecsléseiket. Volt olyan, egy élet munkája árán felépített ház, amelyre kettő percet sem szántak! Sorba derült ki, hogy olyan áron akarják megvenni a ingatlanokat, amelyből lehetetlen Csepelen hasonló házat, lakást vásárolni. A város vezetői azt mondták, áldozatot kell hozniuk a közösség érdekében azzal, hogy elköltöznék házaikból. Ők erre hajlandóak voltak, csak annyit kértek, hogy ugyanolyan körülmények között,

ugyanolyan komfortfokozatú és nagyságú házakban, lakásokban élhessenek, mint korábban.

Ma ezek a családok iszonyatos körülmények között élik meg mindennapjaikat. Az utcákat tolvajok hada lepi el, hegyekben áll a szemét, a törmelék, a sít, olyan az egész környék, mint egy dél-amerikai nyomortelep. Innen indulnak a gyermekek óvodába, iskolába, szüleik meg dolgozni, s ide kell fáradtan hazaérkezniük, itt kellene igazi családi életet élniük. Ma 35 csepeli munkáscsaládnak csak azért kell bűzben, koszban, kiszolgáltatottságban élnie, mert kitartanak az igazuk mellett, és nem akarják, hogy mindaz semmivé legyen, amit hosszú évek munkájával teremtettek meg.

Az elmúlt hónapokban többször fordultak segítségért fent nevezett főpolgármester és polgármester urakhoz, de azok legfeljebb egymásra mutogattak, jobb esetben széttárták karjukat, és a kerületi ingatlanárakat illetve a piaccgazdaságot hibáztatva, kitessekelték őket a bőrfoteles irodáikból.

Kérdezem Miniszter Asszonyt, hajlandó-e segíteni, illetve mit szándékozik tenni annak érdekében, hogy az önhibáján kívül otthontalanná lett, a közösség érdekében óriási áldozatot vállaló 35 csepeli család esélyt kapjon az újra kezdésre, otthonuk és nyugalmauk visszaszerzésére?

Budapest, 2005. február 14.

Németh Szilárd

Fidesz Magyar Polgári Szövetség